

SZEZONOS ANIMÉKRŐL

ÍRTA: CATRIN, HIROTAKA, VENOM

ARABURU KISETSU NO OTOME-DOMO YO., CAROLE&TUESDAY, COP CRAFT, DUMBBELL NAN KILO MOTERU?, GIVEN, JOSHIKOUSEI NO MUDAZUKAI, KANATA NO ASTRA, LORD EL-MELLOII II, MACHIKADO MAZOKU SOUNAN DESU KA?, TOARU KAGAKU NO ACCELERATOR, VINLAND SAGA

Catrin véleményei

Ó, már el is szaladt a nyár... Véget ért/ér egy nagyon kellemes szezon, már ami az animéket is illeti...

Számomra idén mindent vitt a **Mo Dao Zu Shi folytatás**. Igen, elvakult fansággal ezt máris kijelenthetem! Az előző cikkemnél még azt sem tudtam, hogy végül mikorra időzítik az évadot, erre egy augusztus alatt le is zavarták... Így inkább külön cikkbe szerkesztettem róla a gondolataimat, hogy a magazinban még látványosabb lehessen (*11. oldal*).

De semmiképp sem feledkeztem meg a többi szórakoztató címről sem, térjünk is rá ezekre.

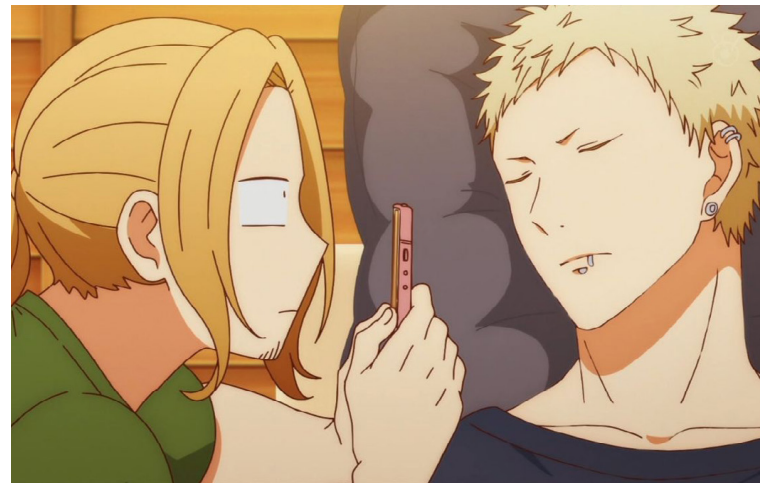
Given

A szokásosan utolsó pillanatra hagyott ciksem megírásakor már ennek is megjelent a záróepizódja, így akár ez is kaphatott volna most külön ismertetőt... Na, de majd a következő számban érkezik is supermario4ever jóvoltából! Kár lett volna ezt is 1-2 nap alatt összecsapni, addig is itt vannak róla az én sietős meglátásaim.

A Given a középiskolás BL sztoriknak egy lassabb, elgondolkodtatóbb, finomabb darabja. Korrekt sztori, pontosabban manga adaptálás, kellemes színvonalú tálalással. Sem a látvány, sem a zenék nem szóltak nagyot, de nem is volt az az

érezhetően gagyibb, rózsaszín ökörködés, mint a műfaj 1-2 korábbi darabja. Témáját tekintve semmi újat nem nyújtott számomra, sokszor lassú is volt, Mafuyu karaktere sem mindig jött át, de az egész hangulatot teremtett, sőt a végére kellően hatásosra sikerült, akár a dráma, a szerelem, akár ezek feldolgozása.

Nem mondhatnám, hogy a zenei vonaltól különösen izgalmasabb lett volna az egész, amit egy ilyen épphogy alakuló, főszereplők közti ro-

mánc mellett kicsit bántam. Viszont a karakterek hétköznapi, emberi, igazán reális megnyilvánulásai itt-ott kárpótoltak. Sőt! Harukiék egyetemista közege, felnőttesebb hangulata, meg eleve az érzelmesebb megnyilvánulások azért szépen fűszerezték a Givent. Kaphattunk volna belőlük többet..., de jó hír! Érkezik jövőre a movie, folytatja tovább a mangát, tehát a másik fiú páros sztoriját! Az ő esetükben egy kicsit egyébként attól félek, hogy majd megkapjuk a szokásosabb, rámenősebb, problémázósabb BL kliséket..., de ne legyen igazam.

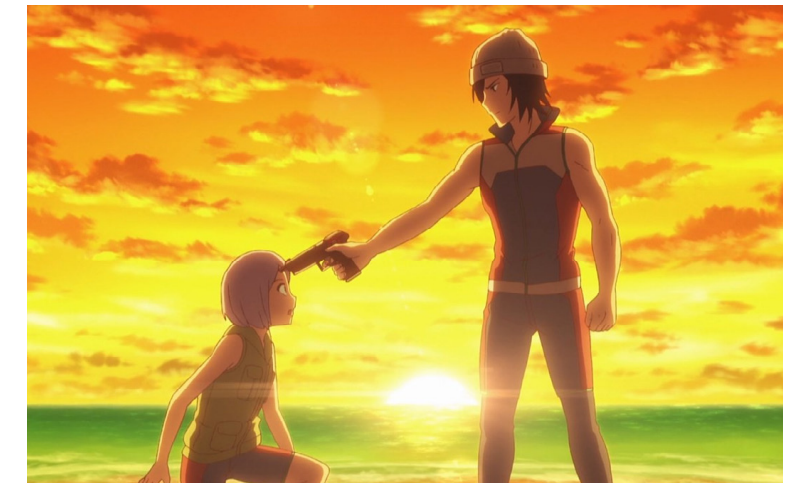
Az biztos, hogy szumma egy kellemes nyári sorozat és egy jó adaptáció lett belőle.

Kanata no Astra

És ennek is vége lett! Az első néhány rész után nem hittem volna, hogy így lesz, de számomra még a Givennél is szórakoztatóbbra sikerült az Astra! És nem az idióta humora miatt, ami néha

nagyon aláasott a komolynak szánt jeleneteinek is..., hanem a nagybetűs ANIME FEELING miatt. Most biztos páran furcsán néznének rám, hogy miért, a többiben mi a jó franc van? De azért próbálkozom egy kis magyarázattal... Szimplán arról van szó, hogy új cím ellenére ez a sorozat nekem a 90-es évek végén, 2000-es évek elején futó történetekre emlékeztet... És mivel ezekben az években kezdtem animézni, akkor talákoztam először ezzel a FEELINGGEL.

Amit most a Kanatához is társítok. Persze nem az első kedvenceimhez, nagyobb, népszerűbb címekhez mérve, hanem a maga egyszerű, kalandozós, közepesen jó szintjén igazán hasonló érzéseket kelt. Attól tartok, nosztalgikus. Egy rövid, többnyire kiszámítható, sablon arcokkal teli sci-fi, rémes anime poénokkal, de visszatérően komoly és izgalmas cselekménnyel. Tehát a maga módján egy nagyon is szórakoztató darab. Nem, nem guilty pleasure, mert annyira nem gáz, csak szintizta japán ANIME FEELING.

Oké, most, hogy magamat is kellően lefárasztottam a rögtönzött magyarázatokkal, térjünk a lényegre:

Kerek, egész történetet kapunk a 12 rész alatt, egy rejtélyesnek beállított, de nagyon jól megtippelgethető (illetve az író által folyamatosan rávezető), kritizálható, ugyanakkor szokásos sci-fi sztorival és a szép lassan megszerethető séma karakterekkel. Ráadásul kb. mindenki párba állítható valakivel, lehet a shipeknek szurkolni,

aminek én külön örültem. És nem is hiába (korábbi sci-fikhez hasonlóan itt is van olyan páros, akik kelően lazán és egyenesen érnek révbe... stb.).

Tényleg szórakoztató cucc, jó figyelni őket, melyikük miben hunyó... Aries pl. végig finoman, de kilógott a sorból, Ulgarról tudtuk, hogy szokásos emo feje ellenére nem ő lesz a rossz arc és stb-stb. A látvány is szokásos, a zene sci-fis, ráadásul az op-ed páros sokszor elmaradt, hogy minél tartalmasabb legyen az adaptáció. (Magyarul így férték bele a 12 részbe.)

A végére lett itt minden, amit már a műfaj régi címeiből ismerhetünk, de nagyon kellemes kikapcsolódást nyújtott a nyárra. Persze érdemes a gagyi humorán hamar átlendülni.

El-Melloi

Ennyi bírálat után elérkeztünk a szezonkedvenc animémhez(, mármint ha nem nézzük, hogy

a kínai Mo Dao Zu Shi ezt is lazán übereli). Nem vagyok nagy Fate-rajongó, de szeretek az univerzumból ezt-azt, sőt a F/Z ott van az én kedvenceim között is. A Lord El-Melloi II-ről szóló sorozat már csak azért is érdekes, mert a Zeróból kb. mindenkire, így Waverék párosát is nagyon kedveltem. Különösen jó látni, milyen lett felnőttként a karakter és mit tesz hozzá a történethez új közege.

Már januárban a 0. epizódnál is egyértelmű volt, hogy angol-krimi következik fate-mágiával ötvözve, ami jó karakterekkel és tálalással naná, hogy kell! Igazából jót tesz ennek a világnak, hogy végre nem egy grálháborút követünk benne, de szépen reflektálnak rá.

Maguk a nyomozós történetek viszont nem nagy durranások... A kíváncsiságot persze fenntartja, így 13 részbe ennyi fért bele, és várhatjuk, hogy idővel végigadaptálják a light novelt.

És ha már szóba hoztam a regényt..., Ricznek hála megtudtam, hogy idén a sztori végül Is-

kandar és Waver egymásra találásával zárult. Mármint BL értelemben is, aminek különösen örülök, mert így nemcsak egy sejtető, de soha be nem vállalt shipként tekinthetek rá, hanem kánon párosként.

Az egyes epizódokban persze folyamatosan hintették és éreztették Waver szüntelen vágyódását és célját, amik eléggé színesítették számomra az epizódokat. Tehát ezt a részét is sikeresen jól hozta az évad, ahogy a dizájn és a zenék is gyönyörűek, a karakterekből pedig többen is kedvelhetőek.

Persze vannak fárasztó arcok is, és azt hittem, Yvette lesz az egyik, akit rühelni fogok, de annyira troll a csaj, hogy igazából külön várom a Waverre ráhajtós megnyilvánulásait, amiket persze Lord El-Melloi II fantasztikus közönnyel vagy fáradt sóhajjal viszonz.

De pl. Melvin is jófej, Gray pedig még nálam is elérte a szerethető moe szintet.

Viszont El-Melloi, azaz a felnőtt Waver kisugárzása nélkül aligha működhetne ez az egész. Kezdve a „jamesbond-kopi openinges” pózolásával, eleve az elegáns, gyönyörű kinézetével, az esetlen vékony testével, a kesztyűben szivarozós, menőzős jeleneteivel, és főként azzal, ahogy viselkedik (higgadt, zaklatott, intelligens, nyomi, vicces, komoly, epicmenő stb-stb.), egyszerűen imádnivaló karakter. Elbírnék belőle sokkal több jelnetet viselni..., lehetne jóval több fókusz rajta a sok mellékszereplő helyett..., még akkor is, ha belebújik a szinte csak szemlélő detektív szerepébe.

Nézem még a következő szezonra átnyúló Vinland Sagát és lassan végére érünk a kellemes Carole & Tuesday sorozatunknak is... Előbbi eddig nem fogott meg. Leköt, vannak jó részei, okés adaptációnak tűnik, többnyire viszont egyszerű shounen hangulattal bír. Nagy kíváncsiságot nem ébresztett bennem a folytatás iránt.

Utóbbi pedig a végére is egy szerethető, valahol újító sorozat lett, a közepére nagyon ellaposodott 1-2 epizód, de a végére megint magáralált... A karakterek között jóval több, hatásosabb eseményeket vártam, de Carolék sztorija és világa így is emlékezetes. Kár, hogy a rengeteg felvillantott témának végig csak a felszínét kapargatták...

Nem is fejtegetem jobban, mert Hirotakával eléggé egy véleményen vagyunk, és ő már bővebben leírta ezeket.

És, hogy mit nézek majd ősszel? Nem tudom! Így inkább most nem sorolom. 3-4 címél többre nem is lenne időm... Szóval megvárom az első benyomásokat a szezonról, aztán lesz, ami lesz.

Hirotaka véleményei

Carole&Tuesday

Ez az anime ugyan még mindig jó és szórakoztató, ám veszített fényéből, és bár ígéretesen indult, mégis valahol kiábrándító lett. A sorozat közepén lévő részek nagyon laposak, tartalmatlanok és unalmasak voltak, ezt az időt sok más értelmesebb dologra, karakterinterakciók hangsúlyozására lehetett volna felhasználni. Azóta ismét magáralált és az utóbbi 2-3 rész egészen izgalmasra sikerült. Közeledünk a végéhez.

Bevallom, sokkal többet vártam ettől a sorozattól és sokkal jobb is lehetett volna, akár történetileg, akár a világ bemutatását illetően, akár karakterkapcsolatok terén. De mindent csak egy kicsit érint és mutat be. Ugyan még így is jó a sorozat, de kicsit azért kár érte. A zenéi pedig számomra túl altatóra sikerültek.

Dumbbell Nan Kilo Moteru?

A gyűrős slice of life minden héten hatalmas nevetésekre készítet, annyi marhaság van benne, és ezt csak tovább tetézi Putin, Schwarzenegger és persze Disneyland karikatúrázása. Továbbra is nagyon szórakoztató ahogy a karakterek élik mindennapjaikat, amiben a legfontosabb szerep a testépítésnek, az alakformálásnak és a gyakorlatok helyes elvégzésének jut. Ezek egyébként elég jól el vannak magyarázva, ha esetleg otthon is próbálkoznánk némelyikkel, amihez nem kell fél-szoba nagyságú edzőgép.

A feszes sportrucikat hordó csajok mellett - akiket persze jó nézni - kiemelkedik Machio-san, az izomkirály. Akármikor megjelenik, számíthatunk rá: két percen belül befeszít és szakad a ruha, hogy egy szál töktakaró tangában mutassa minden izmát. A szituációknak pedig csak emeli a komikumát, hogy bárhol képes így megjelenni. Az, hogy ő a szentély papja és fullizomban pózol, hát az mindent vitt.

Ez a sorozat remekül tartja a színvonalat, mind minőségben, mind a humorát tekintve. Külön poénforrás, hogy a csajok együtt lógnak a tanárnőjükkel, aki híres cosplayes, de titkolja. A szkanderen és „izomszépségversenyen” pedig sírva röhögtem. Nálam biztos ez lesz az év egyik legjobb vígjátéka, remekül eltalált szituációk, jó humorral.

Souan desu ka?

Ez a cucc még mindig nem jön át, vagy fogalmazhatnék úgy is, hogy nem jó. A négy csaj továbbra is próbálja túlélni a szigeten, és egyre több dologra tanítja három életképtelen barátnőjét Bear Grylls suliscsaj változata. Bár a flashbackekből megtudjuk, hogy van még nála is képzetebb, sőt, mindent kislánykorában sajátított el. Komolyan, mikor járt iskolába? Na mindegy, hála neki megtanultunk csapdát építeni a vacsinak, nyulat nyúzni, mézet gyűjteni és végre a komolyabb ecchi jelenetek is felütöttek a fejüket.

Nagy hibájának érzem, hogy jóval többet elbírna ez a cím, szinte kiált érte. Tényleg nem hiszem, hogy egy lakatlan trópusi szigeten minden nap tip-top fel kell öltözni a sulisruhába. De legalább végre sikerült onsenezni is egyet. Shion „hajókázásán” meg fogtam a fejem, komolyan, ennyire nem lehet valaki idióta. Lehet én veszem túl komolyan, és tényleg csak azt szeretné bemutatni a sorozat, hogy ha véletlen ilyen helyzetbe kerülünk, akkor mit lehet csinálni, de ebben a formában ez csak kínosan fejcsapkodós. Továbbra sem több egy napindító, ébresztő animénél. Elszórakozom rajta.

Vinland Saga

Hogy is kezdjem? Van benne potenciál meg lehetőség, meg sok minden, de nekem ez még mindig nem jön be. Szép, hangulatos, akció is van benne, de ennyi. Számomra ez még mindig csak egy shounen, végtelenségig húzható sztorival,

totál tipikus fűszál egyszerűségű karakterekkel. Bevallom, egyik szereplővel sem érdekel, mi lesz és mikor. Thorfinn bossúja túlságosan erőltetett. Szóval nem, nem várom az új részeket. Lehet, később jobb lesz. Több hatalmat gyakorló, a hadjáratokat, csatákat jobban meghatározó, érdekesebb karaktereket is fogunk látni, de jelen állás szerint ez erősen hiányos, és nem karcolnak meg egy random zsoldos-kalóz viking banda megélhetési csatái. Vagy úgy is fogalmazhatnék, hogy ez így édes kevés.

El Melloi II

Változatlanul nagyon jó. Beindult a fősztori, a Rail Zeppelin, ezzel együtt komolyabb kihívás vár a karakterekre. A Fate világ Sherlock Holmes-a igencsak nagy slamasztikában találja magát. És ha már az egyik leghíresebb nyomozófigurát említettem, akkor a másikat sem hagyom ki: az egész történetív eléggé hasonlít a Gyilkosság az Orient

Expressre, ahol ugye maga Hercule Poirot nyomoz. Erre rájátszik a századfordulós hangulatú vonatbelső is. Persze azért ott az a mágia, nem rest megmutatni magát pl. az erdőben történt közjáték esetében, ami egészen izgalmas volt, és még egy szolgát is láthattunk Hephaistion személyében.

A grafika végig gyönyörű, a zene fenomenális, El Melloi továbbra is uralja a sorozatot, Grey pedig egy az egyben menő és cuki.:) Nem lehet nem szeretni. Akármennyire is lassú, akármennyire is a pofázáson van a hangsúly, ez jól áll az animének, az érdeklődést is fenn tudja tartani.

Kanata no Astra

A fiatalok tovább bolyonganak az űrben, és ahogy tartanak hazafelé, egyre jobban derülnek ki az utazás részletei: mindennek oka volt és el lett tervezve, nagyjából. A sorozat jól adagolja a drámát és a cliffhangerekben sem kell csalódn.

Így mindig megkapjuk az izgalmat, hogy várjuk az új részt. A shippek is szépen fejlődgetnek és egyre jobban összecsiszolódik a csapat, mi pedig egyre jobban megszeretjük őket és szurkolunk nekik. Igazából úgy ahogy van, tetszik a sorozat. Szép, kerek történet, már csak a végső lezárás van hátra, ami biztos, hogy tartogat még meglepetéseket. Tény, hogy akad azért benne bőven deus ex machina, de a Kanatában ez nem lesz kínos, sőt, valahol ezt várjuk tőle: nem érdekel hogyan és miként, de a srácok érjenek haza. Nem fogja megváltani a világot, de egy nagyon kellemes élmény marad és még újra is nézhető.

Accelerator

Igazából ezzel is az a bajom, mint az Index 3-mal. Mivel mindössze 12 részes lesz, ezért kicsit kiábrándító a dolog, akármilyen ígéretesen kezdett. Viszont az első három rész után nekem kicsit laposabb lett, és megfordult a fejemben, hogy

vajon a figura képes-e egy sorozatot elvinni egyedül a hátán. Őszintén szólva kételkedem, de azért adok neki egy esélyt. Ám mindenképp meg kell jegyezni, hogy ez a harc a sok robottal elképesztően túlhúzottá és unalmassá vált, ráadásul ez viszi el a műsoridő nagy részét. Egyszóval nekem ez csalódás, nem elég kidolgozott, a sztori gyenge és semmivel nem bővíti tovább Accelerator karakterét. Mindenképp a Toaru széria leggyengébb darabja.

A grafika továbbra is jó, a karakterek változatlanul örültek, és Accelerator, akármi legyen is, nem lehet nem bírni. Csak a J.C. Staff ne mindig ugyanazzal a két hangeffekttel dolgozna, ami lényegében a recsegős rádiót juttatja eszembe... Nyilván nem is illik mindenhez, így néha kimonodtan bénán hangzik.

Őszi tervek, amik tényleg csak tervek, egy-két kivétellel, mert ez a szezon első ránézésre elég gyanusnak ígérkezik számomra, de azért majd meglátjuk.

Babylon: Ezt biztosan nézni fogom, mert a Seikaisuru Kado írója követte el ezt is, így hasonló volumenű cuccot várok. Egy egészen komoly thrillernek ígérkezik.

FGO: Babylonia: Nem távolodunk el az ősi birodalomtól, csak most egy Fate címben el is látogattunk oda. És ezzel meg is válaszoltam, miért nézem: Fate.

Kabukichou Sherlock: Aki képben van az ízléssel, az tudja, hogy detektív sztorival meg lehet venni.

Kandagawa Jet Girls: csajok jet-skin. Szerintem ennél több nem kell magyarázatnak. Az elejébe belenézek.

Nagyjából ezek, mindössze négy anime. Még egy-két címen rajta tartom a szemem, mint a Pet, a No Guns Life vagy a Keishichou Takumu-bu, de ezek erősen talon kategóriák.

Venom véleményei

Mire ezeket a sorokat olvassátok, már erősen a vége felé tart a nyári anime szezon, de jelenleg itt nálam még gatyarohasztó meleg van és a sorozatok még csak a 7-8. résznél járnak. Az előző számban azért is hagytam ki az ajánlót, mert 1-2 rész alapján nem akartam ítéletet mondani semmiről, de most már azért elég szép képet kaphatunk arról, hogy milyen lett a 2019-es nyár. Jelenem: baromi erős!

Talán a tavaly őszi volt hasonlóan ütős, ahol alig tudtam válogatni a jobbnál jobb sorozatok közül, és ez most sincs másként. Szokásomhoz híven most is igyekeztem picit a zavarosban halászni, kikerülve a körbeugrált kommersz sorozatokat és kikeresni a kevésbé népszerű, de annál ízletesebb darabokat.

1. Cop Craft

Őszintén szólva semmit sem tudtam erről az animéről, mikor leültem megnézni az első részt, gondoltam valami rendőrös sorozat lesz, amit a 3. rész környékén elunok, főleg, hogy nem igazán volt ígéretes a mögötte lévő stúdió, a Milpensee. Miután vége lett az epizódnak valami nagyon fura érzésem volt, valami nagyon ismerős volt ebben. Pár perc guglizás és meg is kaptam azt a választ, amit sejtettem, hogy az írója nem más, mint Gatoh Shoji, akinek a Full Metal Panic-ot és az Amagi Brilliant Park-ot köszönhetjük. Hirtelen

más szemmel kezdtem nézni a sorozatra, és azonnal felkerült a nézendő listára, mert Shoji munkáit nagyon imádtam. Na de miről is van szó..., maga a sorozat egy totális „homage”, vagyis tisztelgés, vagy akár kicsit viccesen, másolása a 80-as és 90-es évek „buddy cop” filmjeinek. Akinek az olyan címek, mint a Tango és Cash vagy a Halálos Fegyver mondanak valamit, az pontosan tudja, hogy mire számíthat.

A Cop Craft világa nemcsak a 90-es évek Amerikáját idézi meg, de van egy erős fantasy vonala is, ugyanis valamikor a közelmúltban megnyílt egy kapu egy másik világra, ahol lényegében „elfek”, „tündérek” és „démonok” élnek. A két világ találkozása hamarosan a mindennapok részévé vált, a másik világ lakói betelepültek a földre és felvették a mi szokásainkat. A főhős, Matoba Kei, egy morcos rendőrnnyomozó, aki főleg az ilyen tündéres problémákra „szakosodott”, ám az egyik rutin akciójuk balul sül el és a társa életét vesz-

ti. Mivel az ügy elég kényes, ezért új társat kap, Exedilika Tilarnát, aki amolyan harcos-mágus-lovag-elf tsundere kiscsaj..., jah..., a lényeg, hogy kinevezik rendőrnek és Keijel elkezdenek nyomozni. Ami persze nem egyszerű, de akárcsak a Halálos Fegyverben, a páros olyan, mint a tűz és a víz, a mogorva, cinikus ember és a hercegnős lovag-hölgy kapcsolata nem felhőtlen. Keményen osztják egymást, de persze idővel összecsiszolódnak és a maguk módján igyekeznek mindenféle ügyeket megoldani..., némi járulékos kár kíséretében (magyarán robbannak az autók és az épületek). A Cop Craft egy zseniális sorozat..., lehetett volna, ha valami komolyabb stúdió kezébe kerül. Bár tényleg nagyon szórakoztató, viszont a technikai oldala erősen problémás. Az animációk esetlenek és darabosak, a rendezés összecsapott, a forgatókönyv is néha zavaros, DE mindezek ellenére is átvon Gatoh Shoji stílusa, ami továbbra is izgalmas és szórakoztató, emiatt pedig fokozottan ajánlott mindenkinek!

2. Machikado Mazoku

Yuuko egy hétköznapi, általános iskolás lány. Se nem sportos (sőt...), se nem okos (sőt!) és még csak szerencsésnek sem mondható, tekintve, hogy egy végtelenül szegény családba született. De egy reggel minden megváltozik..., pontosabban csak annyi, hogy szarvai nőnek, a fenéke felett pedig egy hosszú ördögfarok kezd kunkorodni..., Yuuko arra ébredt, hogy démonná változott! Semmi gond, ugyanis az anyukája megnyugtatja, hogy ez teljesen természetes dolog, hiszen abba a korba lépett, amikor a démoni ősök genetikai hagyatéka elkezd megjelenni... ugyanis Yuuko felmenői démonok voltak. Nagyon gonosz démonok. Bár nem sok szerencsével megáldva... De se baj, mert végre eljött Yuuko ideje, amikor is megmutathatja a világnak, hogy milyen hatalmas is ő..., csak előbb meg kell törni a családjukon lévő átkot, ami miatt közel létminimum alatti szegénységben élnek...

Hogyan tudja megtörni? Egyszerű! Keresnie kell egy „Magical Girl”-t és a vérét kell vennie.

Yuuko elindul, hogy találjon egy Magical Girl-t, majd két sarokkal a házuktól bele is fut egybe, ugyanis annyira elmerült a gondolataiba, hogy nem vette észre, a felé száguldó kamiont. A hirtelen megjelenő Magical Girl fél kézzel állítja meg a több tonnás járművet, Yuuko pedig hirtelen azt sem tudja eldönteni, hogy maga alá piszkítson félelmében vagy hálát rebegjen megmentőjének..., így a harmadik opciót választja és hazaszalad.

Másnap már a suliban Shadow Mistress Yuukóként mutatkozik be a barátainak, akik széles vigyorral el is keresztelik Shamikónak..., jah, és a Magical Girl pedig a másik osztályba jár és Momónak hívják. Shamiko gyorsan hadat is üzen Momónak, aki viszont annyira megsajnálja szegény kis démont, hogy úgy dönt, segít neki edzeni, hogy megerősödjön..., akár akarja, akár nem. Shamiko és Momo pedig megkezdik élet-halál harcukat, de előtte még azért elmennek közösen vásárol-

ni, fagyizni, fürdőbe és persze edzeni..., kár, hogy Shamiko egy legyet sem tudna agyon csapni, nemhogy egy Magical Girl-t..., aki pont nemrég mentette meg a világot.

Oké-oké, gondolom mindenkinek leesett, hogy ez valami abszurd nagy marhaság, amin vinyogva lehet röhögni. Főleg, hogy a humort jóformán „rapid-fire” stílusban tolja, magyarul egy pillanatot sem vár a poénok után, olyan gyorsan peregnek a dolgok, hogy ha kicsit nagyobbat pislantunk, már le is csúszhatunk valamelyikről. Vinyogva röhögős alkotás, így azoknak ajánlom, akik szeretik a nagyon harsány komédiákat..., de nekik nagyon.

3. Joshikousei no Mudazukai

Maradjunk a humoros sorozatoknál, bár a Joshikousei no Mudazukai kifejezetten nem indult túl kellemesen. Olyannyira, hogy az első epizód átlagos értékelése az 5/10-es értékelést sem érte el, ami azért elég durva. Ráncoltam is a homlokom, hogy ez most mi a fene akar lenni? Adott egy lányiskola, ahol a főhősnőnk, Tanaka Nozomu annyira unatkozik, hogy kínjában elkezd mindenféle gúnyneveket adni az osztálytársnőinek..., persze jó hangosan, hogy jobban idegesítse őket. Így lesz a monoton hangon beszélő barátnőjéből „Robo”, az osztály legkisebb lányából „Loli”. a kis-é ferde hajlamú hölgyikéből „Lily”, stb-stb... Cserébe, a többiek visszakézből elnevezik Nozomut „Baka”-nak, vagyis idiotának. Ennyi a felvezetés.

És akkor ez most miért is jó nekünk?

Merthogy úgy a harmadik részre az egész sorozat hirtelen főnixmadárként feltámadva a 9 pontos sorozatok közé repült, mi meg csak pislogtunk. Amilyen esetlenül és bénán indult (bár utólag, szerintem ez lehetett akár szándékos is), annyira zseniális komédiává vált és jelenleg talán az egész szezonban a legnagyobb kedvencem... Legalábbis nagyon várom az újabb részeket. A tavalyi Asobi Asobaséhez hasonlóan ebben a sorozatban is az iskoláslányok nem igazán az aranyos oldalukat mutatják meg... Jó, persze, vannak nagyon cukiskodó jelenetek is (amik általában valami nagyon morbid csattanót kapnak), de ezek a csajok trágárok, idioták, lusták, undokok és igazi bajkeverők..., pontosan ezért imádnivalóak.

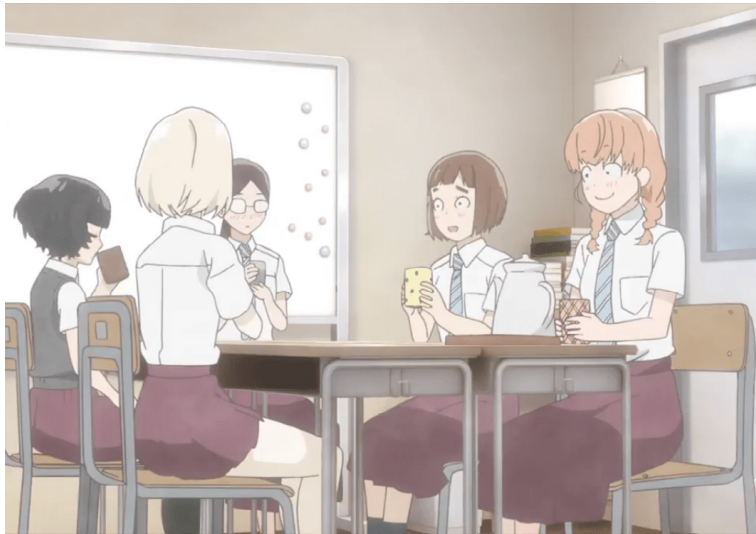

Az osztályban mindenkinek van valami dilije vagy perveziója, Bakával az élen, amin egy idő után kínunkban fogunk röhögni..., akárcsak a szerencsétlen tanárbácsin, aki maga is megéri a pénzét (amikor a bajban lévő csajok mellé beállt szelfizni, ott félrenyeltem a teát). Kreatív, harsány és intelligens a sorozat humora, de nagyon morbid is néha, így aki csak egy aranyos slice-of-life-ban reménykedik, az lehet, picit furcsán fog nézni, de csalódnai biztosan nem fog!

4. Araburu Kisetsu no Otome-domo yo.

És akkor maradjunk az iskoláslányoknál, de egy kicsit komolyabb felütéssel. Okada Mari munkásságáról egy korábbi számban már értekeztem, főleg annak kapcsán, hogy személy szerint erősen túlértékeltnek tartom az írói és a rendezői tehetségét. Persze semmi kétség, hogy nagyon jó dialógusokat képes megírni és a humora is teljesen rendben van, de abban a pillanatban, hogy a története átfordul drámába, az egész összecsapott és kínosan erőltetettnek érződik (talán egyedül az Anohana ami kivétel, de az klasszikus).

A Maquia film után a fantasy világából visszatért a megszokott sulis közegbe, hogy a tinédzser lányok szexualitását boncolgassa egy picit.

Adott egy irodalmi klub, ahol 5 fiatal lány olvas egymásnak, khm, erotikus novellákat, hogy ezzel próbálják megérteni a romantikát (jah...). Mind az öten kissé gátlásosak, félénkek vagy gyerekesek, amolyan klasszikus tinédzserek, de az egyik délután valami nagyon meglepő fordulatot vesz a megszokott cseverészésük. Feldobják a kérdést, hogy kinek mi az a dolog, amit halála előtt feltétlenül szeretne megtenni... az egyikük habozás nélkül rávágja: szex.

Innentől indul a lavina, a lányok agya elkezd kattogni ezen a misztikus szex témán, amiről olyan sokat olvastak, de rájönnek, hogy valójában semmit sem tudnak róla. A legnagyobb probléma, hogy a szex bizony kétemberes móka (legalábbis a legtöbb esetben..., ne menjünk bele), viszont a

fiúkkal finoman szólva sincs sok kapcsolatuk. Pedig a srácok ott vannak körülöttük, csak eddig valahogy keresztül néztek rajtuk...

Öt lány, öt történet, öt szerelem..., ami bizony néha fáj és sokat lehet miatta sírni, a fiúk pedig érthetetlenek... Vagy mégsem? Tombolnak a hormonok, a lányok pedig próbálják egyben tartani az életüket... és a barátságukat.

Ez a sorozat is kicsit nehezen és nagyon..., hm, kínosan indult. Az elején nem igazán tudtam eldönteni, hogy ez valami dráma vagy komédia akarna lenni, de ahogy jöttek az epizódok szépen kezdett összeállni az egész és a humor/dráma vonal egyensúlyba került. Ez az anime tényleg a lányok tinédzser koráról szól, amikor felfedezik a másik nemet és az ezzel járó örömeit és szomorúságokat. Erősen szokimondó és bizony keményen belemegy az olyan témákba is, mint a maszturbáció, pedofília, és ha a sejtésem beigazolódik,

akkor a homoszexualitás is előkerül valamilyen formában, szóval kell hozzá egy kis érettség. A látványa inkább közepes, nem is azon van a hangsúly, hanem a mondanivalón..., ami kapcsán megelőlegezem a bizalmam ismét Okada Marinak, és nagyon remélem, hogy nem lesz megint összecsapott és kínosan erőltetett a befejezése!

5. Sounan Desu ka?

A hajótörés kellemetlen, főleg ha egy lakatlan sziget az eredménye..., ezt Robinson Crusoe óta tudjuk, aki egy jelentős és mondhatnák akár úgy is, hogy elég kellemetlen időt töltött egymagában, egy csendes földdarabon. A Sounan Desu-ka? hősnői követve Robinson példáját, egy hajótörés után egy ismeretlen, lakatlan szigeten kötnek ki és kezdetben minden felszerelésük, a rajtuk lévő iskolai egyenruha. A négy lány gyorsan megtalálja magát, köszönhetően annak, hogy az egyikük, Homare igazi „túlélő mester”, ugyanis az apukájával gyakorta járták a vadont, ahol rengeteget tanult a vadászatról és szabadban éjszakázásról. A másik három lány, Asuka, Mutsu és Shion bár kevésbé talpraesett, sőt, kezdetben kifejezetten szerencsétlenek és elveszettek, de idővel rutinos szigetlakók lesznek.

A túlélés fontos, szerezniük kell ivóvizet, ételmet, kell valami fedél a fejük fölé és mindenképpen felderítik a szigetet, ahol apránként mindenféle hasznos eszközt szereznek, amivel megkönnyítik majd az életüket.

A Sounan Desu-ka? egy vicces kis sorozat, ahol kifejezetten érdekesen mutatják be a vadonban való túlélés fortélyait, kicsit hasonlóan a Yuru Camphez, ahol a táborozást tanították meg nekünk. A négy lány minden részben újabb kihívások elé kerül, amiket csak a találékonyságukkal tudnak megoldani... Mondjuk, nagyrészt Homarée az érdem, a többi csajszi meg asszisztál neki.

Persze ez egy kicsit unalmas lenne egy idő után, így a készítőik igyekeztek mással is szórakoztatni minket..., bugyik és mellek..., minden mennyiségben.

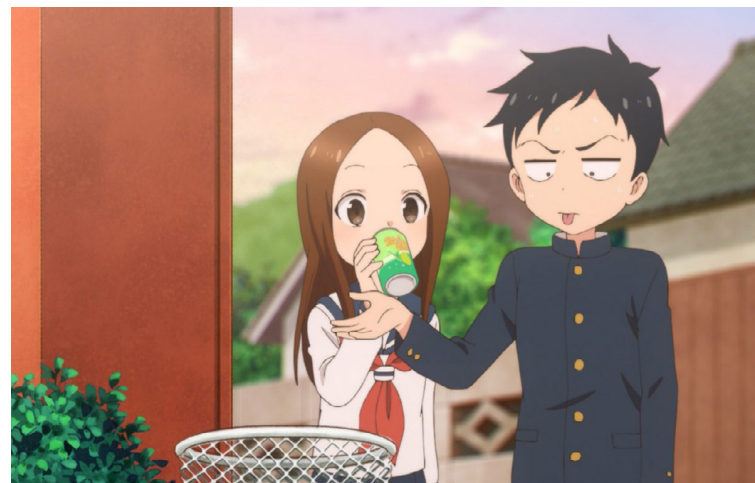
Jah, néha már-már kínos, mennyi pucérkodás megy a sorozatban, szinte minden pillanatban kivillan valami fehérnemű, bár egy idő után teljesen megszokható... Sőt, megkockáztatom, hogy a maga morbid módján még szórakoztató is.

A fanservice-t leszámítva a sorozat kifejezetten vicces és szórakoztató, kicsit sajnálom is, hogy 13 perc egy epizód, mert jóval többet is ki lehetett volna hozni ebből. A lányok karakteresek, nagyon szépen megrajzoltak, akár csak a sziget tájai. A humor teljesen rendben van, pontosan annyira vicces, hogy ellensúlyozza a néha száraz „tanítgatást”, amikor egy visszaemlékezésben Homare apukája elmesél valami technikát, ami a túléléshez szükséges. Ha valaki irtózik a kivillanó bugyiktól vagy az olyan jelenetektől, amikor egy nyulat megnyúznak és kicsontoznak, az kerülje el..., mindenki más viszont jól fog rajta szórakozni!

+ és ami még hátravan

Csak egy pár cím, amiről szeretnék megemlékezni, mert szerintem kimondottan érdekesek lehetnek.

Carole & Tuesday 2. felvonás: a két énekes lány kalandjai folytatódnak a Marson. Továbbra is na-

gyon aranyos, látványos és szórakoztató. Zenerajongóknak kötelező!

Karakai Jouzu no Takagi-san 2: Takagi-san viszont, hogy Nishikatát terrorizálja..., persze csak kedvesen. Bár időnként sikítani lehetne, hogy „menjete már szobára”, de ez egy túl ártatlan sorozat ahhoz.

Tejina-senpai: adott egy fiatal, nem túl eszes, de mellben bőséges fiatal lány, akinek az az álma, hogy bűvész lehessen és a suliban megalapítsa a bűvész klubbot. Kár, hogy egyetlen trükkje sem sikerül, és a klubhoz a tagokat is csak könyörgéssel tudja összeszedni, de sosem adja fel és nagyon lelkes..., mi meg szakadunk a röhögéstől.

Kanata no Astra: egy csapat fiatal valami furcsa okból kifolyólag egy űrhajóval messzire kerülnek a Földtől, ahova igyekeznek visszajutni. Miközben próbálnak túlélni az űrben, megismerik egymás múltját és feldereng valami nagyon sötét konspiráció, hogy talán nem történik velük semmi „véletlenül”. Egyik pillanatban harsányan vicces, a következőben megrázóan drámai, de összességében egy nagyon szórakoztató sci-fi sorozat.

Granbelm: hm, kicsit fekete bárány ez a sorozat, mert nem tudom őszinte szívvel ajánlani, de mégis érdemes rá figyelni, mert még akár egy új kult-klasszikus is lehet belőle. Magical Girlök chibi mechákban egymással harcolnak. Közben van va-

lami elég sötét háttérsztori is, amiből nem tudom, még mi lesz. Kicsit zavaros, kicsit furcsa, de baromi látványos és hangulatos..., de csak egy szűk rétegnek!

Ez lett volna az én 5+5-ös ajánlóm, remélem meghoztam valamelyikhez a kedveteket. És mint mindig, reménykedjünk, hogy az őszi szezon legalább ilyen erős lesz. Ami pedig a legjobb, hogy jön a Violet Evergarden, ugyanis a KyoAni minden tragédia ellenére, de vissza fog térni! Reméljük jövőre már valami sorozattal is meglepnek minket!

